

[Qvist Jørgensen]

eget ønske, så vidt dette overhovedet er gør- ligt.

Vi hilser altså de to VS-forslag velkommen og vil gå ind i det videre arbejde.

Merete Aarup (KF):

I januar måned havde folketinget en meget positiv debat om socialministerens redegørelse vedrørende personer med handicap. Under denne debat kundgjorde VS, at partiet havde sat et arbejde i gang med konkrete forslag inden for handicappolitikken, og der ligger en lang række udmærkede tanker i de mange forslag, der er til behandling i dag.

Det konservative folkeparti finder, at man fortsat bør arbejde i de tænkte baner, som VS beskriver, men samtidig må vi også sige, at der landet over i kommunerne gøres et meget stort og dygtigt arbejde for vore handicappede. Kommunerne har i de seneste år løst mange opgaver, bl.a. med forsorgens udlægning, og medarbejderne bliver dygtigere og dygtigere til at formulere de fysiske og psykiske handicappedes ønsker og behov, ligesom de handicappede også selv forstår at formulere deres behov og ønsker.

Lovforslag nr. L 178 drejer sig om en ændring af bilstandslovens § 48, stk. 3, en paragraf, hvorefter man kan tilgodese de hjemmeboende personer med vidtgående fysisk eller psykisk handicap, så den enkelte selv kan ansætte den hjælp, han eller hun har behov for.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at alle handicappede skal have ret til at få hjælp efter § 48, stk. 3, uden at kommunen skal forhåndsgodkende. Forslagsstillerne henviser til Århusordningen, hvor personer er flyttet ud fra institutioner til egen bolig.

Denne ordning bliver jo mere og mere almindelig, da kommunerne ikke bygger plejehjem, men vælger at bygge handicapvenlige boliger med støttecenter eller uden støttecenter eller at lade de handicappede flytte ind i kollektiver i større parcelhuse eller ombygge i egen bolig.

Alternativet til institutionsanbringelse er, at den handicappede får den hjælp, der er behov for, og at den handicappede selv kan ansætte sine hjælpere. Men det må selvfølgelig til syvende og sidst være den bevilgende myndighed, der godkender ansøgningen, udmåler behovet for hjælpen og vurderer mu-

ligheden for, at den handicappede kan få en så tilfredsstillende tilværelse som muligt.

B 98 er et forslag om at sikre det frie boligvalg for personer med handicap. De seneste års byggeri har taget stort hensyn til handicappede, og der er virkelig landet over bygget mange handicapvenlige boliger, også i det almennyttige boligbyggeri. Udviklingen går i den retning, VS ønsker med sine forslag, men kan altså ikke ske så hurtigt, som VS ønsker, bl.a. på grund af de økonomiske rammer.

Vi kan ikke stemme for forslagene i dag, men finder det meget positivt, at ministeren vil undersøge, hvordan man på en smidigere måde kan tilgodese de handicappede hen over kommunernes grænser, og vi vil da også arbejde meget seriøst med dette forslag i udvalget.

Hanne Severinsen (V):

Disse mange forslag, som vi skal behandle i dag, har jo en intention, som venstre også kan tilslutte sig, nemlig den, at man i højere grad sikrer, at de handicappede kan føre en normal tilværelse ude i lokalsamfundene. Den generelle holdning må jo være, at den enkelte handicappede skal have en maksimal indflydelse på sin egen tilværelse med det udgangspunkt, at der ikke er tale om klienter, men om individer, der selv skal bestemmes så meget som muligt. Derfor er det også vigtigt, at vi ikke fortsætter med at lave særlige handicapghettoer, men sørger for at integrere de handicappede, at vi heller ikke laver for firkantede behandlerløsninger, og at vi ikke hjælper så meget, at vi hjælper til hjælpeløshed, men sørger for, at den hjælp, vi yder, er til selvhjælp. Man skal nemlig ikke løse problemerne isoleret fra de handicappede, og det er nok en af de ting, jeg måske synes der er en vis tendens til i nogle af forslagene. Man skal i højere grad tilvejebringe midler, der gør, at flest muligt handicappede kan deltage i det almindelige liv på lige fod med andre, i øvrigt ud fra samme principper, som man har i golf, hvor man taler om handicap og man, selv om man har forskellige forudsætninger, alligevel kan spille sammen, fordi man har sørget for at give den anden det forspring, der er behov for.

Man kan jo sige, at mange gange drejer det sig også om vores holdning til de handi-